

Liboje, oktober 1984

Leto 27 — Številka 3

LIBO

Celje - skladišče
D-Per

249/1984

1119842587,3

COBISS

ODREDBENIK KNJ. CELJE

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE - CELJE

KAJ NAM POMENI 1. NOVEMBER - DAN MRTVIH

Bliža se 1. november — DAN MRTVIH.

Kot vsako leto, tako se bomo tudi letos na ta dan spomnili umrlih svojcev s posebno pozornostjo. Nekateri bomo nekaj dni prej hiteli na grobove, da jih očistimo, drugi spet bodo pohiteli z nakupovanjem dragega cvetja in pretirano okrasili grobove.

In medtem, ko nekateri grobovi komaj "držijo" cvetje, drugi samevajo, prerasli s travo in plevelom.

Redko se najde kdo, ki bi se spomnil na zapuščen grob, ga očistil plevela in tako opravil dobro delo.

Hodim med grobovi. Eni so lepo urejeni, na njih stojijo vazе, polne cvetja, tu in tam gori svečka, kot nekakšen simbol luči in vere v boljši svet.

Nehote moram primerjati grobove z Ameriko, celino polno nasprotij (na eni strani revščina, na drugi bogastvo...). Ustavim se na grobu svojega očeta. Sklonim se, ga očistim in v vazo postavim sveže cvetje, utrgano na domačem vrtu. Kar naenkrat se mi utrne misel, kako je lepo tisto, kar je prerosto in skromno. Ko sem uredila očetov grob, sem nadaljevala pot.

Naenkrat je moja pozornost pritegnil grob, na katerem je bila označena rdeča, peterokraka zvezda in napis NEZNANEMU BORCU. Ustavim se, vzamem iz torbe svečko in jo prižgem. Zamislil sem. Misli pohitijo v čas med vojno, koliko je bilo ljudi, ki so dali svoje življenje za svobodo, toda njihova imena so se izgubila ali pozabila, težko je najti njihove grobove. Takim je sedaj posvečen spomenik in napis: NEZNANEMU... Ti neznani znanci so bili taboriščniki, borci na

frontah... Zaman iščem odgovore na svoja vprašanja, zanje ve le veter. Zdrznem se in tok misli se ustavi. Povrnem se v sedanost tega časa in kraja. Sama pri sebi rečem: "Morda bo ta drobna lučka, katera je simbol svobode in toplote, ogrela vse ljudi, da bodo često razmišljali o življenju in smrti.

Kajti življenje je eno, a je več poti, katere vodijo vsaka zase.

Vse preveč je osamljenih ljudi, bilk v vetru in hrastov v viharju.

Življenje nam je dano, zatorej ga sprejemajmo, z obema rokama takšno, kakršno pač je. Imamo eno življenje, ki pa ga mnogokrat ne znamo ceniti.

Vse preveč se pehamo za denarjem in drugimi materialnimi dobrinami. Pozabljam pa, da je le človeška skromnost in preprostost taka vrlina, da je neprecenljive vrednosti.

Dandanes je moč kupiti vse. Pa tudi drago cvetje, s katerim okitimo in okrasimo grobove, samo zato, da bi drugim ljudem pokazali: "Glejte, to smo mi!"

Obstaja verz, ki pravi: "Kaj zlati gradovi, kaj kupi zlata, le srce pošteno, to nekaj velja."

Kakor mine vse, tako bo minil tudi 1. november.

Prej lepo in drago cvetje, bo povešalo svojo glavo.

Nekateri bodo še dolgo pustili grobove v neredu. Življenje bo steklo po svojih ustaljenih smernicah, le grobovi bodo ostali zapuščeni, morda še bolj kot so bili pred 1. novembrom.

Vanja Mavrek

Kaj smo dosegli v devetih mesecih letošnjega leta?

Rezultati ob koncu tretjega četrtletja, ko so nam trenutno na razpolago, so dobri. Ugotavljamo, da smo si letni plan 1984 realno zastavili, saj ga dosegamo tako v proizvodnji kot prodaji.

Realnejši podatki so fizični kazalci, saj nanje ne vplivajo tako močno zunanji faktorji (izjema pomanjkanje surovin). Vrednostni kazalci so preveč odvisni od inflacijskih gibanj, povišanj cen itd.

Skupaj smo proizvedli za 2.658,8 ton izdelkov. To je 74,6 ton več kot smo za to obdobje planirali in kar za 337,7 ton več kot v istem času lani.

Prodali smo za 2.641,2 ton izdelkov, kar je za 2% več kot planirano ali 14% več kot lani.

Od 2.641,2 ton smo prodali 918,6 ton na tuji trg, ostalo pa plasirali doma. Vrednostni podatki o proizvodnji in prodaji so nad planiranimi. K temu je pripomogel ugoden premik v smeri povišanja cen predvsem keramičnih izdelkov. Proizvedli smo za 697.576.400,— din izdelkov ali 31% več kot smo planirali, prodali pa za 684.119.600,— din naših izdelkov. Od tega je bilo 39% prihodkov od izvoza. Ob ugodnem premiku naših cen se nam je tudi ekonomičnost poslovanja nekoliko izboljšala, kar nam nakazuje, da bodo poslovni rezultati mogoče nekoliko slabši kot v polletju, vendar za današnje razmere še dokaj dobri. Do sedaj smo v glavnem regulirali situacijo s cenami, kar pa nam ne bo več dolgo uspevalo. Počasi se bomo morali sprijazniti z dejstvom, da je treba izkoristiti tudi vse notranje rezerve. Ena glavnih je lahko lom, ki počasi in vztrajno narašča. Zmanjšanje loma za 1% bi nam prinesel cca 1.000.000,— din na mesec. Toliko v premislek.

S. G.

Samoupravljanje v DO

V 2. št. Keramika v letu 1983 je bil objavljen sestavek z istim naslovom, ob tej priliki je bilo tudi objavljeno, da se bodo sestavki o samoupravljanju objavljali po potrebi in to le o najvažnejših vprašanih s tega področja. Ker je od takrat minilo že eno leto, vas bom v grobem seznanila kaj so naši organi samoupravljanja obravnavali na svojih sejah od septembra 1983 do danes.

V mesecu oktobru so DS TOZD, DSSS in DO obravnavali več pomembnih samoupravnih aktov, ki so bili potrjeni še na zborih delavcev ter dokočno sprejeti na referendumu dne 17. 11. 1983.

To so:

- Elaborat o priključitvi TOZD Ploščice k TOZD Keramiki
- Spremembe in dopolnitve Samoupravnega sporazuma o združitvi v DO
- Spremembe in dopolnitve Samoupravnega sporazuma o medsebojnih pravicah obveznostih in odgovornostih med delavci TOZD in DSSS v DO KIL Liboje
- Spremembe in dopolnitve Statuta DO in Statutov TOZD.

Vse spremembe in dopolnitve Samoupravnih aktov se nanašajo na priključitev TOZD Ploščice k TOZD Keramiki. V začetku leta 1984 so zbori delavcev TOZD in DSSS obravnavali zaključni račun za leto 1983.

Poslovno leto 1983 smo zaključili uspešno, kljub zapletenim gospodarskim razmeram. Rezultati finančnega poslovanja nam kažejo visoko preokračanje planov in doseganje leta 1982 pri vseh TOZD, predvsem pri ostanku čistega dohodka za sklade. Izjema je bila le pri TOZD Ploščice, zaradi ukinitve TOZD oz. priključitve k TOZD Keramiki, ki je prenehal obratovati s 30. 9. 1983.

V letu 1983 je bil planiran celotni prihodek v višini 536.944.800.— din, dosežen pa v višini 748.822.617,94 din.

Porabljena sredstva so bila planirana v višini 315.363.200.— din, realizacija v letu 1983 pa je bila dosežena v višini 398.043.274,65.

Obveznosti iz dohodka so bile planirane v višini 41.745.532,35 din. Čisti dohodek je bil planiran v višini 179.652.900.— din, realizacija 1983 pa znaša 294.033.810,94 din. Dohodek je po članu za leto 1983 znašal

821.581.600.— realiziran pa je bil v višini 350.779.342,29 din. Ostanek čistega dohodka za sklade je bil planiran v višini 44.894.558,44 din. Od tega smo namenili za:

— stanovanjsko izgradnjo	6.018.022,95
— sklad skupne porabe	26.190.022,95
— poslovni sklad	81.579.509,99
— rezervni sklad	14.036.325,75

Na podlagi takšnih rezultatov poslovanja v letu 1983 je bilo sprejeto, da se po Zakonu o združenem delu delavcev izplača enkratni znesek v višini enomesečnega povprečnega OD v letu 1983, ki pa ne sme presegati izplačilo neto OD iz meseca decembra.

V mesecu marcu je potekel 2-letni mandat članom organov samoupravljanja, zato so bile 29. 3. 1984 volitve delegatov v samoupravne organe DO in TOZD oz. DSSS. O tem pa smo že poročali v 1. številki 1984 Keramika.

Istočasno (29. 3. 1984) je bil tudi referendum, na katerem smo sprejemali:

- Spremembe in dopolnitve Samoupravnega sporazuma o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev za OD skupno porabo ter
- Spremembe in dopolnitve Pravilnika o skupnih osnovah in merilih za delitev sredstev OD in skupno porabo.

Spremembe in dopolnitve samoupravnih aktov se nanašajo na spremembo Zakona o pokojninskem in invalid-

skem zavarovanju in sporazumu združitvene skupnosti.

V mesecu aprilu je DS DO sprejemal Pravilnik o inovacijah, ki ga je predhodno obravnavala tudi razširjena akcijska konferenca, na kateri so bili prisotni člani ZK, IO konference sindikata, predsedstvo OO ZSMS Liboje, vodje TOZD in služb ter delovodji.

V mesecu juliju so zbori delavcev TOZD in DSSS sprejeli 6-mesečni obračun. Po rezultatih proizvodnje in prodaje sodeč smo I. polletje zaključili uspešno. Proizvodni načrt smo presegli količinsko za 3% in vrednostno za 22%. Proizvedli smo 1.797,5 ton izdelkov v vrednosti 438.429.500.— din. Dosežni rezultati so boljši tudi od lanskoletne proizvodnje. Po 6-mesečnem obračunu je bilo delavcem izplačano enkratno izplačilo.

TOZD Keramika v višini 30%

DSSS v višini 28,35%

TOZD Grafit v višini 15% povprečnega neto OD izračunanega iz povprečja za I. polletje 1984.

V septembru 1984 pa so DS TOZD obravnavali in sprejeli:

- Dopolnitve aneksov št. 4 k Samoupravnemu sporazumu o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih delavcev DSSS za opravljanje skupnih del in nalog delavcev TOZD v sestavi OZD KIL
- Pravilnik o kratkoročnem kreditiranju.

DS DO pa je sprejel Pravilnik o SLO in DSZ. In na koncu še o tem kakšna je bila neto izplačana vrednost točke po mesecih:

	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.
TOZD Keramika	33,24	32,39	33,54	42,87	43,60	43,38	44,28	44,07
TOZD Grafit	33,30	32,29	34,82	34,82	34,79	34,75	44,54	44,11
DSSS	33,24	32,38	33,68	41,98	42,63	42,43	44,31	44,07

P. B.

Inventivno-inovacijska dejavnost

Za uvod v inovacije v naši tovarni, bi bilo potrebno najprej razčistiti in opredeliti nekaj pojmov za lažje razumevanje in poenostavljanje bistva inventivno inovacijske dejavnosti.

USTVARJALNOST je nasprotje obstoječi praksi (rutini) in vsebuje določen umski napor in tveganje, saj izhaja večinoma iz nepoznanega področja.

"Svobodni razvoj in ustvarjalnost vsakega posameznika predstavlja pogoj

za visoko stopnjo ustvarjalnosti celotne naše družbe".

INVENCIJA — je vsako ustvarjalno spoznanje (zamisel, ideja), rešitev ali dosežek. Možne oblike invencije so:

- znanstveno odkritje
- izum
- tehnična izboljšava
- koristen predlog

INOVACIJA — je prva uporaba opredeljene MATERIALIZIRANE invencije

v gospodarske namene. Inovacija v ožjem smislu je: uporaba novih tehnično - tehnoloških ali organizacijskih rešitev (postopkov) v proizvodnem procesu oz. poslovanju, v okviru obstoječega programa. Inovacija v širšem smislu je: ustvarjanje prilaganje in uporaba novih zamisli, postopkov, proizvodov, organizacijskih modelov itd. v okviru neobstoječega programa. Možne oblike so:

- izum
- tehnična izboljšava
- koristen predlog.

Opredelitev invencije in inovacije je naslednja:

ODKRITJE — je spoznanje doslej nepoznatih pojavov, lastnosti in zakonitosti, ki ga je mogoče s ponovnim poskusom potrditi.

IZUM — (ali iznajdba) je nova ustvarjalna rešitev tehničnega vprašanja, ki je industrijsko uporabljiva. Izum se lahko patentira, če izpolnjuje pogoje predpisane z zakonom.

TEHNIČNA IZBOLJŠAVA — tehnična rešitev na osnovi katere z racionalnejšo uporabo znanih tehničnih sredstev in tehnoloških postopkov dosežemo boljše pogoje dela ali boljši ekonomski - finančni rezultat. Tehnične izboljšave ne moremo varovati s patentom.

KORISTNI PREDLOG — je vsak predlog (rešitev), ki ni izum ali tehnična izboljšava, predstavlja pa racionalnejšo rešitev ali izvajanje delovnih nalog oz. opravil. Pravico do koristnega predloga priznava organizacija, v kateri je le-ta ustvarjen in uporabljen.

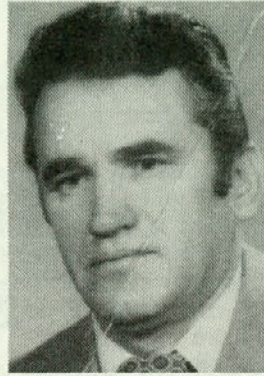
RACIONALIZACIJA — je skupni pojem za tehnične izboljšave in koristne predloge -

odkritja so predvsem znanstvenega značaja in jih v industriji praktično ni, medtem ko so izumi in iznajdbe sicer redki, vendar so. Najbolj pogoste so tehnične izboljšave in še pogostejši koristni predlogi.

Za zadnji dve vrsti ni potrebna visoka izobrazba ali kvalifikacija, ampak izvirajo večina iz proizvodnje, do delavcev, ki poskušajo s svojimi predlogi izboljšati pogoje dela in doseči večjo proizvodnjo.

V naši delovni organizaciji so bile že izvedene tehnične izboljšave in predlagani koristni predlogi, k sistematskemu reševanju in uporabi inovacij pa smo prešli šele letos, ko smo sprejeli nov pravilnik o inovacijah. Samoupravni sporazum o osnovah in merilih za delitev sredstev za osebne

dohodke in skupno porabo, v katerem je poglavje o inovacijah (17. člen), pa smo imeli izdelan že prej. Komisija za inventivno dejavnost na ravni delovne organizacije je imela letos tri sestanke na katerih so obravnavali dve tehnični izboljšavi in pet koristnih predlogov. Obe tehnični izboljšavi sta bili sprejeti, prav tako tudi štirje koristni predlogi, medtem, ko je bil eden zavržen.

Jože Avsec

Jože Avsec ima v naši delovni organizaciji največ inovacij, za nekaj jih je že dobil priznanja in odškodnino, dosti pa jih je z leti utonilo v pozabo. Komisija je razpravljala o tehnični izboljšavi na avtomatih v strugarni.

Bistvo tehnične izboljšave, ki je v uporabi že od 1980. leta, je odstranitev dovajalnih obročev in ukinitve mazanja. Zaradi te izboljšave so se praktično ukiniteli zastoji v proizvodnji, izdelki so kvalitetnejši, življenjska doba strojev se je bistveno izboljšala in delavci niso več umazani od masti in olja. Letna gospodarska korist znaša 896.990 din, petletna pa 4.484.950 din, kar znese na zaposlenega 8.462 din. Po izračunu pripada inovatorju odškodnina oz. nagrada 187.351 din, kar je potrdil tudi Delavski svet KERAMIKE. Prav tako je že štiri leta v uporabi ogrevanje sanitarne vode v strugarni. Vodo ogreva odvečna toplota predornih peči, letna gospodarska korist znaša 72.500 din, odškodnina avtorju koristnega predloga Jožetu Avsecu pa 10.920 din.

Ostali koristni predlogi so še v obdelavi, komisija za inventivno dejavnost pa bo vsak mesec spremljala delo na tem področju in sprejemala vse koristne predloge in tehnične izboljšave, ki jih bomo predlagali. Korist inovacij je večstranska, največjo korist ima delovna organizacija, določeno korist pa tudi predlagatelj. Vsak predlog, ki pomeni izboljšanje proizvodnje in dela veliko pomeni za naš vse, zato bo tudi sprejet in ustrezno nagrajen. Dosti je že samo ideja, zamisel, ostalo bodo izvedle ustrezne službe v tovarni in zato pozivamo vse,

ki imajo kakršne koli koristne predloge ali tehnične izboljšave, da jih ne ohranijo zase, ampak jih prijavijo. Prijave lahko izpolnite pri Janezu Ancelju.

J. A.

Obrambni dan 84

V Krajevni skupnosti Liboje je že vrsto let prva sobota v septembru rezervirana za OBRAMBNI DAN LIBOJ. Že predhodno sprejeti program aktivnosti na obrambni dan je bil prepolnjen zaradi "višje sile". Praktični del nalog s področja civilne zaščite predviden v popoldanskem času zato ni bil izvršen. Škoda, saj vsi vemo, da le vaja dela mojstra precej manj pa kopica lepo izrečenih besed in kupe za branje lepo popisane papirja.

Poglejmo, kaj se je dogajalo dopoldan. Že zjutraj sta pripadnika narodne zaščite sodelovala z varnostnikom pri kontroliranju kako člani kolektiva nosijo s seboj izkaznice, s katerimi se preverja kdaj kdo vstopi in oddide iz delovne organizacije. Rezultati kontrole niso najbolj vzpodbudni. Preveč je tistih, ki so pozabili čemu služijo izkaznice.

O tekočih nalogah so na sejah razpravljali člani koordinacijskega komiteja za SLO in DS in člani štaba civilne zaščite, pregledana je bila tudi oprema enot CZ.

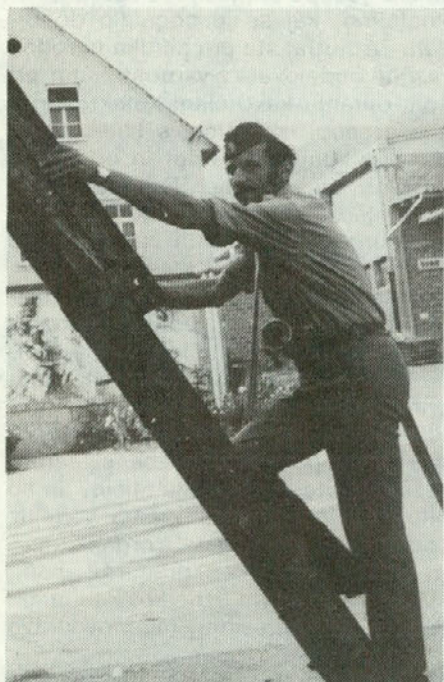
Požarna varnost je eno izmed pomembnih področij družbene samozščite. Zato je tudi razumljivo, da so bile praktične vaje odvzema vode iz podzemnega hidranta organizirane za gasilske trojke, predorne peči, skladišča gotovih izdelkov, tehnični sektor, splošni sektor, računovodstvo in komercialo.

Kako se s hidrantskim ključem odpira in zapira voda to je zdaj vprašanje, Albina in Vanja sta to zvedeli od Jožeta

Odvzem vode iz podzemnega hidranta ter rokovanje s hidrantskim nastavkom, gasilnimi cevmi in ročnikom ni resen problem za Majdo in Leonido. Da bi bilo tako tudi v primeru požara

Vzpenjanje z gasilno opremo po lestvi ni najbolj enostavna stvar. Zahteva poleg spretnosti še dobro mero poguma. Kakor vidimo Tonetu ne manjka ne spretnosti, ne poguma

Pregled opreme za civilno zaščito

V letu 1985 občinski praznik pri nas v Libojah

Ob priliki praznovanja občinskega praznika na Polzeli je bil na svečani seji skupščine občine Žalec sprejet sklep, da bo v letu 1985 občinski praznik v delovnih Libojah.

Odbor SZDL Liboje se je na ta praznik že predčasno pripravil in z zadovoljstvom sprejel sklep občinske skupščine. Brez dvoma bodo priprave zahtevale mnogo dela in naporov, predvsem pa sodelovanje ostalih družbenih organizacij kraja in delovnih organizacij. V tem letu praznuje tudi Keramična industrija Liboje svoj visoki jubilej 170-letnico in godba na pihala 50. obletnico, kar bo še bolj popestrilo občinsko praznovanje. Upajmo, da bomo v naslednji številki Keramika že objavili celotni sestavljeni program za praznovanje tega praznika. Izvedba programa pa bo zahtevala tudi aktivno sodelovanje vseh delovnih ljudi Liboje.

Prepričani smo, da bomo z našimi skupnimi močmi dostojno praznovali ta praznik v veliko zadovoljstvo nas vseh.

Š. D.

Germadnik Vili

Vili je delal v naši tovarni polnih 38 let. Pričel je kot sovozač, to delo je opravljal eno leto, zatem je delal v knjigovodstvu osebnih dohodkov, pri kalkulacijah, v obratnem knjigovodstvu, v finačnem knjigovodstvu in zadnjih petnajst let kot vodja priprave dela.

Takoj po vojni je bilo centralistično gospodarstvo. Tovarna je dobivala navodila za delo od direkcije za kemično industrijo SR Slovenije, kjer so

planirali, koliko in katere izdelke je treba delati. Tedaj je tržišče zahtevalo predvsem kuhinjsko keramiko, kot so sklede, krožniki in lončki. V letih 1946 — 1958 je bila količinska proizvodnja okrog 900 ton letno in je v naslednjih dvajsetih letih neprestano rastla, tako da je dosegla 1965. leta 2100 ton, nakar je v štirih letih padla za skoraj 1000 ton. To so bila leta krize zamenjan je bil asortiman izdelkov. Krožniki, ki so bili takrat glavni izdelek, saj so obsegali kar 70% vse proizvodnje, niso bili več iskani tržni artikel, zato je bilo potrebno spreminiti plane in preusmeriti proizvodnjo v nove iskane in denarno zanimive izdelke. To so bili razni servisi za črno in belo kavo ter dekorativna keramika. Količinska proizvodnja je zopet pričela rasti in ta rast je ostala, samo asortiman se je bistveno spremenil.

Z uvajanjem novih barvnih glazur po letu 1970, smo pričeli dobivati tudi naročila za izvoz. V začetku so bila to kot nekakšna dodatna naročila, ki so se napravila mimo plana, kasneje pa je izvoz tako narastel, da je bilo treba vse planirati in v odgovoru s komercialno službo in proizvodnjo sprejemati predvsem tista naročila, ki jih je lahko proizvodnja tudi uresničila.

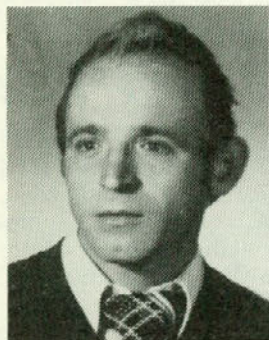
Delo v pripravi proizvodnje je vedno zahtevnejše, podatki se kopičijo in vedno več časa se porabi za zbiranje in urejanje raznih evidenc. Vpeljati bi bilo treba takšno evidenco, ki bi bila hitro dostopna in bi prikazovala dnevno stanje zalog in proizvodnje. To pa se da doseči samo z računalniško obdelavo podatkov, zato bi bilo potrebno resno razmisliti o nabavi računalnika, ki bi bil pri takšni raznoliki in veliki proizvodnji že zdavnaj nujen potreben. Delo v pripravi proizvodnje je takšno, da je treba tesno sodelovati s tehnologiji, komercialno in oddelkovodji, kajti brez razumevanja in dobrih medsebojnih odnosov tudi ni uspeha.

Vse to je v pogovoru omenil Vili in zaželel vsem še veliko uspeha pri delu.

Tadeja se končno uspe poročiti. Vsa skrušena prizna novopečenemu soprogu:

"Dragi, moram ti priznati, da sem nimfomanka - mi to lahko oprostiš?"
"Seveda, ljubica, zavoljo mene si lahko tudi morilka, le da si mi zvešta!"

Kumperger Jože

je doma iz Jakoba pri Šentjurju. Ko je odslužil vojaški rok, se je zaposlil v Gorenju v Velenju. Vsak dan se je vozil iz Šentjurja z mopedom, kar je bilo posebno naporno zlasti pozimi. Zato si je poiskal delo v Celju pri INGRADU in ko se je preselil v Liboje, mu je bila naša tovarna tako blizu, da je zaprosil za zaposlitev v grafitu. Delo je dobil 1981. leta, toda prejšnje službe, predvsem pa delo zunaj in vožnja z mopedom, sta mu zapustila trajne posledice. Astma, ki je nikoli prej ni občutil, mu je postala nadležna spremljevalka, ki je ne odžene niti zdravljenje v Topolšici, niti injekcije in zdravila. Zaradi tega je bil upokojen star komaj 38 let.

Jurak Fani

V Porencih nad Libojami leži kmetija, ki je ni zagnil čas pozabe, kot marsikatere druge kmetije v hribih. Tu je preživela svojo mladost Fanika Baloh, po domače Zemetova. Med vojno je bila v njihovi hiši partizanska javka in če bi hotel nekdo napisati vse, kar se je takrat tam dogajalo, bi bilo tega za celo knjigo. Čeprav je bila Fani tedaj še otrok, se vsega prav dobro spominja.

1949. leta se je zaposlila v kuhinji na Mirosanu, ki je bil takrat last Keramične tovarne. Tam so pripravljali kosilo in večerjo, kasneje pa se je kuhinja preselila v stavbo pred tovarno, kjer sedaj stanujeta Krofličeva

Zdravka in Pepi. Kasneje je delala v razvrščevalnici do leta 1954, ko je zaradi otrok ostala doma.

Ponovno se je zaposlila 1966. leta, zopet v razvrščevalnici, če pa je bila potreba, je bilo treba delati tudi v kakšnem drugem oddelku. V tistih časih jim je bilo poleti vroče, pozimi pa včasih tako mrzlo, da so morale iti domov, ker se zaradi mraza ni dalo delati. S hrbtenico je imela Fani težave že v prvem letu službe, kasneje pa se je stanje še slabšalo, pričele so se tudi težave s srcem in tako je bila poleti invalidsko upokojena. Čeprav pogreša "fabriško" družbo, ji vseeno doma ni dolgčas, saj imata s Tonetom vedno dovolj obiskov.

Nedeljko Ignac

Ignac je prvo službo nastopil leta 1945 pri krajevnem ljudskem odboru v Bistrici pri Murski Soboti. Tam je opravljal delo tajnika do 1952. leta, vmes pa je še odslužil vojaški rok.

1952. leta se je zaposlil v naši tovarni. Delal je v strugarni pri pečeh in tudi drugod, če je bila potreba. Takrat je bil v laboratoriju zaposlen Čeh Saubeck in ta je dal pobudo za proizvodnjo grafitnih loncev. Recepture in tehnologijo dela je črpal le iz knjig in tako so nastali prvi grafitni lonci. Tako je Ignac sodeloval pri začetku proizvodnje, delal je probe po Saubeckovi zamisli. 1963. leta je bila sklenjena pogodba s firmo Heinsberg iz Vzhodne Nemčije in kupljena je bila tudi licenca za proizvodnjo grafitnih loncev "MARS". Pred tem so lonce žgali v koksu in v posebnih posodah, glazirali pa so jih šele po žganju. Takšni lonci seveda niso bili kvalitetni, bili pa so le lonci, ki jih je industrija potrebovala. 1964. leta so bili trije delavci, med njimi tudi Ignac v Nemčiji tri mesece, kjer so se spoznali s tehnologijo, ki so jo potrebovali za novo proizvodnjo, čez eno leto pa je bil zopet tam na izpopolnjevanju. Proizvodnja je pričela teči, seveda ne brez težav, kajti vedno je

primanjkovalo surovin in vsaka nova proizvodnja potrebuje čas, da se uteče. Za pripravo mase je bil stroj, vse ostalo pa je potekalo ročno, tako nabiranje mase (klopfanje), potem obrezovanje, obračanje v model, oblikovanje (furmanje) na stružnici in potem sušenje v sušilnicah (2 — 3 dni). Modeli so bili težki in visoki tudi preko enega metra. Po novi tehnologiji, ki smo jo 1978. leta dobili od Gundlacha iz Zahodne Nemčije, je delo neprimerno lažje, le pri vlaganju loncev v peč je še ostalo pri starem in tudi kvaliteta loncev se ne da primerjati s prejšnjimi, kajti loma v peči skorajda ni. Družbeno politično je bil Ignac zelo aktiven, je član ZK od 1959, bil je predsednik Sindikata štiri leta, obiskoval je politično šolo v Žalcu in sodeloval pri samoupravi in samoupravnih organih.

Lukež Maks

se je zaposlil v KIL kot 16-letni fant 1952. leta. Z Užmahom sta nosila planke s krožniki iz zgornje strugarne k nastranki. Na planki je bilo 40 krožnikov, norma pa je bila 180 plank na osem ur, nosil je tudi po dve planki, tako, da si je na ramena podložil azbest. Po dveh letih je šel delat v livarno sanitarno keramiko in po odsluženju vojaškega roka k okroglim pečem. Tu je bilo težko delo, večkrat je bil slab premog in poleg tega je bilo delo slabo organizirano in za vse napake tehnologov je bil vedno kriv delavec. Nekoč se je pokvaril boben glazure (narobe recept), krivi pa so bili kurjači, šele kasneje se je stanje izboljšalo, glazure so postajale kvalitetnejše, a so bile peči že dotrajane. Remonti niso bili nikdar popolni, peči se je samo "flikalo", kanali so bili zabiti in še čudno, da so sploh lahko toliko odžgali. Vročina je bila včasih neznošna, zgodilo se je, da so praznili peč pri 110 °C, kolikor je pokazal termometer. Po ukinitvi okroglih peči je Maks pri predornih pečeh opravljal vsa mogoča dela, ki so v tem oddelku — nobenega dela

se ni branil ali ustrašil. Doma je ostal zaradi bolezni, bronhialna astma se mu je pričela kazati 1981. leta in od tedaj dalje, pravi, da tovarna ni imela od njega nobene koristi. Dolgo časa je stanoval z družino v tesni sobici in ko ni dobil od tovarne stanovanja, sta z ženo pričela graditi hišo, ki sicer še ni gotova, ima pa upanje, da bo s časoma dokončal vsa dela in da bo dokončno za njegova dva sinova, ki še hodita v šolo.

Maks tudi rad pove, da je vedno rad hodil na delo. Nikoli ni omagal v velikih krizah podjetja, ki so bile iz leta v leto, ni zapustil tovarne in si iskal dela drugod, kot so si ga nekateri, ampak je vztrajal in tudi dočakal čas, ko je lahko s ponosom povedal, kje je zaposlen.

Marjan Haladea

se je izučil za avto in strojnega mehanika pri Jožetu Iljaku na Ptuju, nato je delal šest mesecev v Rogoznici pri Ptuju. 1946. leta so se preselili v Sarajevo, kjer se je zaposlil v železniškem-avto oddelku, kjer je popravljaval avtomobile. Čez dve leti je odšel na dosluženje vojaščine, (prvič je služil vojsko že 1945. leta). V Sarajevu je bil trikrat udarnik, kar je dosegel z dobrim in vestnim delom.

1951. leta je odšel iz Sarajeva v Maribor, kjer je delal v železniški delavnici in pri poklicni gasilski četi kot orodjar in strojnik. Kmalu ga je pot zanesla v Savinjsko dolino, kjer je spoznal svojo sedanjo ženo in 19. 7. 1952 se je zaposlil v naši tovarni. Dobro se še spominja tistih dni, ko je vsak dan hodil peš iz Dobriše vasi s kanglico, v kateri je imel malico. V Petrovčah so se mu pridružili še Tilinger, Vodeb in drugi Celjani, ki so se pripeljali z vlakom, potem pa so šli peš do Liboj. Takrat se ni delalo samo po osem ur, ampak kolikor je bilo potrebno. Zastareli stroji so terjali veliko popravil, okvare so bile na dnevnem redu, če je bilo treba, je prišel v tovarno ob vsaki uri, nadure

in akordni dogovori pa se pri penziji nikjer ne poznajo, prav tako tudi ne delo ob praznikih. V strojni delavnici so bile vedno težave z nabavo orodja. Prvo boljšo stružnico so dobili šele 1967. leta, marsikaj bi se lahko napravilo v strojni delavnici in še ceneje, če bi imeli primerno orodje, sploh pa je vladalo mnenje, da je vse boljše, kar je kupljeno in napravljeno izven tovarne.

Član ZK je Marjan že od 1948. leta. V tovarni je bil dvakrat predsednik sindikata in član raznih komisij. Njegov življenjski konjiček pa je ribištvo. Ribič je že od 1945. leta. Lovil

je v vseh rekah v Sloveniji in tudi v Bosni, najlepša reka za njega pa je in ostaja Savinja. Bil je vodja tekmovalnih ekip, dobil pa je tudi vsa ribiška odličja; bronasto, srebrno in zlato.

Marjan je tudi izvrsten kuhar. Pred leti, ko še nismo imeli tople malice v tovarni, nam je kupal nekaj časa dokler niso tega izvedeli v Splošnem sektorju. Na piknikih in raznih občnih zbiorih je glavni šef kuhinje, rib pa ne pripravi nihče tako dobro kot on, zatoj mu želimo "Dober ulov" v njegovih prelepih Savinji.

Delo skupne disciplinske komisije

Skupna disciplinska komisija se je od zadnjega javljanja v Keramiku sestala enkrat ter izrekla 13 disciplinskih ukrepov od tega:

1. Prenehanje delovnega razmerja delavki JURIĆ Nadi zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavka neopravičeno izostala z dela od 20. 7. 1984 dalje.

2. Javni opomin — delavki Brglez Mariji zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavka nameravala odtujiti komplet bokalov.

V 11 primerih pa je skupna disciplinska komisija delavcem izrekla disciplinski ukrep OPOMIN.

Breda Planinšek

ZAGREBŠKI VELESEJEM Novi design

Vsekakor je vsako leto za razvojni oddelek najpomembnejša prireditev jesenski zagrebški velesejem, ki se prične v začetku septembra.

Poleg tega, da ima naša tovarna tu svoj razstaveni prostor, je v okviru sejma tudi vsakoletni natečaj za najboljši design v steklu, porcelanu in keramiki.

To pomeni, da je razvojni oddelek glede sejma vsako leto angažiran kar na dveh straneh.

Običaj je, da se za natečaj pripravi vsaj en servis (tako po obliki in dekorju). Za letos pa nam je uspelo pripraviti dva. Enega je pripravila oblikovalka Violeta Gobec, drugega pa Bruno Pižmoht.

Violeta je pripravila jedilni in čajni servis v kombinaciji svetlo-temno vijoličasti. Medtem, ko je Bruno pripravil čajni in jedilni servis v punč glazuri. Za jedilni servis je tudi dobil diplomu za dober design.

Razvojni oddelek pa je dobil priznanje, kar je vsekakor lepa vzpodbuda za nadaljnje delo.

V sodelovanju s komercialno službo smo tudi za razstaveni prostor na sejmu pripravili veliko novega.

Oblikovalka Violeta je pripravila zanimivo kombinacijo belega in črnega z motivom "Zime" ter kombinacijo belega s pastelno rdečim z motivom "Ladjica".

Oblikovalec Bruno pa je nadaljeval z novimi zamisljimi na temo "Naiva". Z dekorjem "Modre pike" v beli osnovi pa je poskusil povezati klasičen dekor s sodobno keramiko.

Pripravil pa je tudi simpatičen dekor v roza glazuri z belimi risanimi cvetovi (češnjev cvet ob oknu).

Nekaj vitrin razstavnega prostora pa je bilo napolnjenih s kombinacijo: belo-rdeče, belo-roza, belo-modro, belo-črno, belo-rumeno in belo-kobalt.

Toliko dekorjev je bilo pripravljenih z namenom, da bi pritegnili čimveč kupcev, obenem pa, da bi domačim potrošnikom ponudili spet nekaj novega.

Drago Zupan

Letovanje in izleti v letu 1984

Že takoj na začetku leta smo začeli sprejemati prijave za letovanje na morju, v hribih in v toplinah.

Na osnovi števila prijav smo tako začeli s sklepanjem pogodb s turističnimi agencijami. Presenetljivo je bilo to, da smo sklenili pogodbo v Čateških toplinah za letovanje 34 družin, kasneje se je še prijavilo 20 družin, tako da smo preko agencije Globtour Ljubljana dobili še rezervacije za teh 20 družin. V skupnem je letovalo v letu 1984 167 družin ali 476 članov. V letošnjem letu smo razširili letovanje tako, da smo koristili svoj oddih kar v 20 krajih od Bohinja, po Istri in celo v Črni gori.

Ker nam je Konferenca OOS KIL in vodstvo DO pripomoglo, da smo razširili lastne počitniške kapacitete, je letovalo 45% članov v naših počitniških kapacitetah.

Z razporedi letovanj ni imela komisija nobenih težav, tako kot lansko leto.

bil nosilec napotnice, rešil problem na kraju samem.

Za vzgled vsem bi navedla tov. Blaža Đudariča. Dobil je napotnico za letovanje v Malinski — hotel Triglav. Ko je prispel tja, se je javil na recepciji hotela, kjer so mu rekli, da v tem hotelu ni več prostora. Tov. Đudarič je to mirno sprejel in počakal, da so ga razporedili v hotel Malin. Kljub nesporazumu pravi, da se je lepo imel, verjetno pa ni hotel povedati, kako se je počutil na začetku.

V letošnjem letu nasplošno ni bilo nobenih težav z letovalci. Vsi so se imeli lepo, to pravijo sami.

IZLETI

Imeli smo 4 izlete in 1 ekskurzijo. V skupnem se je izletov in ekskurzije udeležilo 276 članov DO.

Prvi enodnevni izlet z letalom je bil v Beograd — obisk "HIŠE CVETJA".

Pregled letovanja po TOZD-ih (prikaz št. družin):

TOZD	HOTELI	TOPLICE	PRIKOLICE in stanov. v MI-HOLAŠČICI	Udeležba %
Keramika	17	35	39	54%
DSSS	19	17	34	42%
Grafit	2	2	2	4%
SKUPAJ	38	54	75	100%

KRAJI LETOVANJA

HOTELI	TOPLICE	HRIBI smučanje	PRIKOLICE IN STANOVANJA
Malinska	Čatež	Bohinj	Rabac
Umag	Moravci	Krvavec	Umag
Medulin	Dobrna		Novigrad
Pula	Topolšica		Miholaščica
Rabac	Šmarjeta		
Poreč			
Rovinj			
Selce			
Fiesa			
Strunjan			
Bečići-Črna gora			

Kljub velikemu številu letovalcev ni bilo nobenih težav. Veliko razumevanja je bilo v tem letu na področju razporeditve. Tu in tam se je zataknilo, vendar pa je vsak posameznik, ki je

Tega izleta se je udeležilo 50 članov DO.

Drugi izlet je bil za DAN ŽENA v Šentanel — udeležilo se ga je 20 članov.

Tretji izlet — dvodnevni je bil v Izolo, udeležilo se ga je 88 članov DO.

Četrti — enodnevni izlet je bil: Vršič-Trenta-Bovec, udeleženi je bilo 90 članov.

Ekskurzija pa je namenjena Graškemu sejmu (enodnevna). Letos se tega sejma udeleži 28 članov DO.

Od vseh štirih izletov, sta bila dva povezana z nakupom v industrijskih prodajalnah in sicer: v Rašici, nakup pletenin in v Tržiču, nakup čevljev. Prevoz izletov je vršil IZLETNIK, katere mu gre zahvala, ker ima zelo sposobne in sigurne voznike avtobusov.

Za naslednje leto še za letovanje in izlete nimamo programa. Upam pa, da bo podoben letošnjemu.

Za smučanje je že prispela ponudba, katera je že na oglasni deski v jedilnici na ogled vsem članom DO.

B. L.

Tradicionalno ribiško tekmovanje v Presarjih uspelo

Kakor že več let nazaj, tako je naša sindikalna organizacija tudi letos organizirala ribiško tekmovanje. Srečo z vremenom ribiči zopet nismo imeli in že zjutraj prav po napovedi slovenskega "vremenarja" Trontlja je začelo deževati. Kljub slabim vremenskim obetom se je na tekmovanje prijavilo 39 ribičin in ribičev. Ob znaku starterja so vsi začeli vneto "namakati" trnke in poizkušali prelisičiti ribe, toda tudi te so že prave "profesorice" in ne primejo za vsako figo. Že pred tekmovanjem pa je žreb razdelil dve nagradi — steklenico vinjaka v roke Juraku in zaboj piva tov. Hrvatinski. Tako je bilo za žejo med tekmovanjem poskrbljeno. Na obrežju jezera so bili najglasnejši ribiči iz komerciale, ki so popestrili moreče tekmovalno vzdušje s svojim veselim kričanjem in vzpodbujanjem.

Tri tekmovalne ure so hitro minile, nekateri pa so prenehali loviti že prej in se raje krepčali v ribiški restavraciji, tako so bili mokri od zunaj in znotraj.

Že med tekmovanjem so nekateri udeleženci hodili od tekmovalca do tekmovalca in primerjali ulovljene ribe ter ugibali, kdo bo zmagovalc. Letos smo prvič podelili nagrado tudi za največjo ribo in nagrada je bila zelo mikavna. Že od začetka tekmovanja je

povedel naš dobri ribič Tine in se ni pustil prehiteti. Po končanem tekmovalstvu je komisija pričela s svojim delom. Od 39 sodelujočih jih je 13 ulovilo ribe. Največjo ribo in tudi največje število točk je zbral isti tekmovalec.

Rezultati:

	št. rib	št. točk
1. mesto ZEMPLJAK Martin, DSSS	9	2409
2. mesto HRVATIN Jože, DSSS	4	1004
3. mesto HALADEA Marjan, upokojenec	4	979
4. mesto PTIČAR Drago, TOZD Keramika	3	663
5. mesto KISLING Karel, TOZD Grafit	3	483
6. mesto VIDEČ Marjan, TOZD keramika	2	477
7. mesto ŠPACAPAN Zlatko, DSSS	1	476
8. mesto PERE Mojca, TOZD Keramika	2	402
9. mesto TOPLAK Ivan, TOZD Keramika	2	362
10. mesto GUČEK Drago, TOZD Keramika	1	171
11. mesto BALOH Jože, TOZD Keramika	4	154
12. mesto ŽAGAR Miha, DSSS	2	142
13. mesto MAČEK Marija, TOZD Keramika	2	132

Vsi ostali tekmovalci pa so zasedli mesta od 14 do 39.

EKIPNI VRSTNI RED:

1. mesto DSSS	3889 točk
2. mesto TOZD Keramika	1542 točk
3. mesto TOZD Grafit	483 točk

Najtežjo ribo in tudi nagrado zanjo je dobil tov. Martin Zemljak in sicer za krpa težkega 660 g.

Po razglasitvi rezultatov, podelitvi pokalov, diplom in nagrad smo imeli še malico in tudi za žejo mokrih ribičev je bilo poskrbljeno. Dež in slabo vreme pa sta naredila svoje in po enourni zabavi smo se odpravili domov. Že slab dan pa nam je

V ponedeljek zjutraj se je ob 4.30 zaslila po zvočniku pesem Hej, Hej brigade. To je bila naša budnica. Treba je bilo vstati in teči na telovadbo. Ob 5. uri je bilo dviganje zastave ob himni. Zatem je bil zajtrk, sledilo je pospravljanje sob in odhod na teraso. Prvi dan so nam podelili orodje: mačete, krivce, sekire in vrvi. Traserji so nas seznanili z delom in — pričeli smo. Delali smo ob reki Vipavi, ki je bila marsikje zelo globoka. Potrebno je bilo posekati drevesa in grmovje, vse pa je imelo trnje, ki nas je precej oviralo pri delu. Tudi vrvi so nam bile krepko potrebne, saj je bil marsikje nagib do 90° in takrat so se nam tresle hlače, še najbolj tistemu, ki je bil prvi na vrvi, saj ga je bilo treba močno držati. Prvi dan smo imeli tudi predavanje in kasneje reševanje testov iz varstva pri delu. Ob 13.30 smo se vrnili v naselje. Sledilo je umivanje pod tuši in kosilo. Popoldne smo se vsi mučili z urejanjem sob.

Naš kotiček, registriran za štiri osebe, smo si prijetno uredile. Sobo smo oblepile z lepaki, nad posteljo si je vsaka sama kaj narisala. Vrata so bila polna karikatur, za kar so vneto poskrbeli fantje.

Naslednji dan se je pričelo zares. Delali smo na normo. Ker še nismo bili navajeni smo jo dosegli le 70%. Zato smo se bolj potrudili naslednje dni. Normo smo dosegli od 130 do 140%. Na udarni dan smo dosegli celo 160%.

Kot sem doma obljubila, sem šla v brigado predvsem delat in ne se samo zabavat. Čeprav je delo precej težko, sem se potrudila, kolikor je bilo v mojih močeh. Prišle so tudi minute, ko sem zapadla v krizo, vendar pa sem jo kmalu in uspešno premagala. Najtežje sem na trasi dočakala malico, katero smo imeli od 9.30 do 10. ure, kasneje pa vračanje v naselje od 13. do 13.30 ure. To mi je dajalo zanos in delovni elan. Človek mora imeti nek cilj. Ni ga bilo lepšega na akciji, kot popoldnevi in večeri, to je kosilo, počitek, plavanje, ljubezen, večerja, pa znova ljubezen. To smo izkoriščali na različne načine. Eni smo si vzeli več enega, drugi več drugega. Okusi so različni. Od 16.30 do 19. ure so se odvijali različni krožki, foto, računalništvo, plesni, plavalni, cestnoprometni...

Zvečer smo pripravljali brigadirske večere. Organizacija le-teh je bila na mojih ramah. Bila sem predsednik komisije za kulturo in treba je bilo najti gradivo in ljudi, ki bi sodelovali v kulturnem programu. Najbolj so

otežila še vest, da sta se pred Polzelo že ponesrečila naša dva ribiča — tekmovalca. Želimo jima čim hitrejše okrevanje in vse vabim, da bi se drugo leto v še večjem številu udeležili tekmovanja.

Turk Forto

Gremo v brigado

Nekje v začetku aprila sem se, kot vedno, komaj privlekla domov. Zopet me je čakalo cel kup knjig in zvezkov, vendar sem jo kmalu ucvrila v dom na mladinski sestanek.

Na vrsti je bilo predavanje o ZMDA. Film me je zelo pritegnil in sklenila sem, da starše prepričam za dovoljenje. In res, to mi je uspelo. Prepričala sem ju o nasprotnem, kar sta vedno mislila o brigadirskem življenju. Zaupala sta mi in postopek prijavljanja se je pričel.

Kot štipendistka KIL sem dobila ponudbo, katero sem sprejela. OO ZSMS KIL me je evidentirala skupaj s Sirše Gregorjem.

Neke nedelje smo krenili na pot. Kar stisnilo me je pri srcu, ko sem mami zadnjič pomahala v slovo. Tudi njej se je v očeh zasvetila solza. Izgubiti hčer — pomoč v gospodinjstvu, čeprav le za en mesec pač ni mačji kašelj. Ves mesec ne bo stika z najdražjimi le po telefonu in v pismih.

Tisto nedeljo smo se odpeljali že ob 8. uri iz Žalca. Naša brigada se je imenovala po narodnem heroju MDB "Slavko Šlander". Najprej se je bilo treba seznaniti z brigadirji, ki so sestavljali brigado. Ker sem bolj družabna in zgovorna sem se seznanila z ostalimi že v avtobusu.

Pot je hitro minila in že smo bili v novi Gorici: ZMDA "Vipavska dolina" se je s prihodom brigadirjev začela. Spoznavanje je steklo kot po maslu. Že prvi dan sem na videz spoznala vse naselje.

Na ZMDA je sodelovalo 6 brigad, in sicer:

1. POSAVSKA iz Orašja, BiH
2. JOSIP KASUNIČ iz Duge rese, BiH
3. JULIJ iz Hrastnika, Slovenija
4. SLAVKO ŠLANDER iz Žalca, Slovenija
5. BRATSTVO I JEDINSTVO iz Dortmund, DDR
6. 8. SRPSKA UDARNA iz Trgovišta, Srbija.

Že zvečer so se razlegali različni pozdravi brigad.

seveda vžgali skeči z aktualno tematiko iz brigadirskega življenja.

Zvečer po prireditvah smo odšli v mesto na sladoleđ, v kino, ali na ples. Pri domačinih smo vzbujali pozornost in spoštovanje, če so le mogli, so nam pomagali in nam razkazali mesto.

Ob 23. uri je bilo treba biti v paviljonu in takrat se je pričelo čiščenje hodnika in WC-ja. Opravljale so ga dežurne čete, ali pa kazenski bataljon, katerega so sestavljali tisti, ki zjutraj prespali telovadbo in dviganje zastave. V postelji sem premlevala dohodke tistega dne, vendar me je kmalu premagal spanec.

Zadnji teden je tekel in bila je sreda. Vsi razgreti smo se peljali v avtobusu in prepevali. Ko smo izstopili na cilju in se postavili v zbor, so nam povedali, da naj ne prepevamo. Sledil je pozdrav pred naseljem. Vsak izmed nas se je spraševal: "Kaj se je zgodilo, da so nam prepovedali petje?" Takoj smo izvedeli, da se je zgodila strašna in tragična nesreča. Mirna reka Vipava je imela vrtince, kateri so v temačne globine potegnili tovariša iz delovne sredine. Vedno vselega, nasmejanega in pridnega brigadirja iz 1. POSAVSKE iz BiH Pera Nikoliča ni več.

Pri kosilu so se vsakemu izmed nas ustavljali grižljaji v ustih. Vse je nenkrat utihnilo in onemelo. Ni bilo več petja, smeha in glasbe po zvočniku. Posedali smo brez volje in brez cilja. Najhuje pa je bilo v četrtek, ko

se je bosanska brigada poslavljala. Med nami ni bilo brigadirja, ki takrat ne potočil solze. Ločili smo se, brez pozdrava in brez pesmi... Vse oči so se tiho in nemo poslovile.

Naslednji dan smo se tudi mi odpeljali. Pristrčno smo se objeli in si obljubili, da se naslednjič zopet srečamo. Ves dan smo zbirali naslove in si prisegali, da se ne bomo pozabili.

Ob 18. uri smo že zagledali prve obrise Žalca, kar solze so se nam potočile od sreče. Pozdravili smo še Hrastničane in jim zaželeli srečno pot dalje, kajti do Žalca smo se peljali skupaj. Vse mesto je odmevalo od naše pesmi in v Žalcu so nam postregli s sendviči in oro. Potem pa se je pričela svečana podelitev udarniških značk, ki jih je bilo 11 in 8 pohval. Nekaj časa smo še posedali, nato smo se ločili, a obljubili smo si, da ne za vedno. Po enem mesecu smo že dobro spoznali vsebino pregovora POVSOD JE LEPO, DOMA JE NAJLEPŠE.

Z-D-R-A-V-O

Zdravo

Zdravo

Zdravo

Katja Maček

ZAHVALA

Ob boleči izgubi najinega očeta Franca Krka iz Zabukovice se iskreno zahvaljujema vsem najinim sodelavcem, ki ste ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in vsem, ki ste sočustvovali z nama.

Izreka zahvala sodelavcem loščilnice za podarjeno cvetje in denarno pomoč. Najlepša hvala tudi oddelku predorne peči za denarno pomoč, godbi na pihala "Rudarjev in keramikov iz Liboj" za darovano cvetje in odigrane žalostinke, moškemu pevskemu zboru iz Liboj za odpete žalostinke ter guverniku tov. Antonu Mlinariču za poslovilne besede, ki jih je izrekel v imenu Krajevne skupnosti Liboje pred mrliško vežico v Grižah.

Še enkrat vsem najiskrenejša hvala.

Žalujocha hčerka Jerica in sin Rudi

P. Bruno

Novi servisi

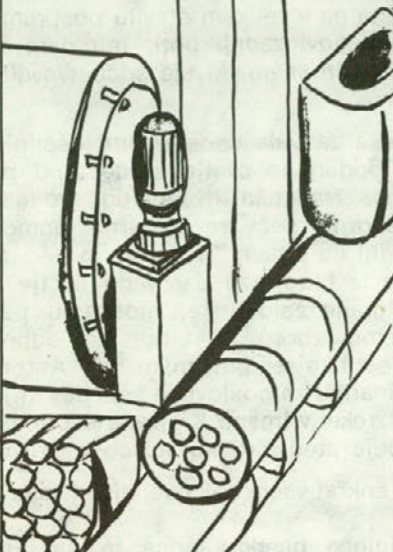
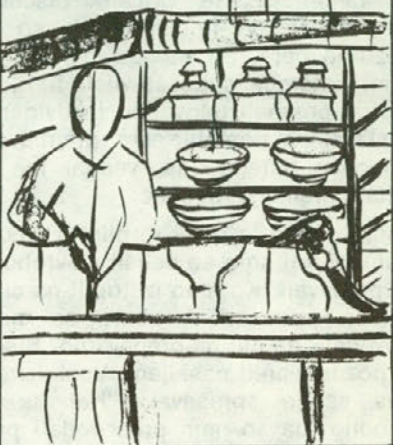
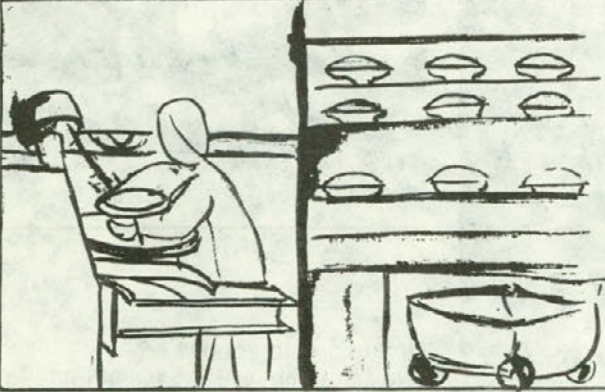
P. Bruno

Violeta Gobec

"Imate prosto sobo?"
"Na žalost ne, vse je zasedeno!"
"Kaj pa, če bi prišla angleška kraljica?"
"No, potem bi se pa že kaj našlo!"
"To sobo dajte kar meni, angleške kraljice ne bo!"

NAGRADNA KRIŽANKA

				RICAL GOBEC VIOLETA	KAR NAS KURBI	STAROŠEŠKI BOG VOZNE	DEL ŠNEVA	KAREL GOTT	RUDNIK ŽVEČCA SREBRAV SPANITIZ	STOPNJA, VELJAYA							
				KODOR SE SANKA													
				OKROGEL PREDMET													
				STVAR				MUZIJNA ZASLUŽEN ARABSKI VOSKOVODI									
				BERT SOTLAR				SMESEN FILM PRIZOR ŠIRNA RAVAN									
				KIL	ŽENSKO IME	PLOD STARO INDIJSAN PLEME			MONGOLSKI VLADAR								
				SLABA ŠKIVA													
				PLAZ													
				BEOGRADSKO GLASILO													
				SESTAVIL ZUPAN DRAGO	KODOR SE KOPA	TESTAMENT	UKOR SRBSKA POKRADINA									ENICA	NIŽO ZEM- SKA RUSKI VLADAR
KOSMATA ŽIVAL									ZAGREB. ULICA								
VITEZOV SPRE- MIŠEVALEC					KARENINJA				ŽUPNI KOV NAMESTNIK SLOVENSKO MEŠTO								
PEČNIK			TOVARNA VMIRNI	ARABSKO MOJKO IME	KIL	CUNJA XAMA- KRYENO STANJE			ŽELEZOV OKSID ZADIN PRVA GRUHA								
VOJSKA						TANTAL OTON ZUPANEČIČ			PREBIVALEC TRGA VRSTA LAKA					NIKOLA TESLA			
ITALIJANSKI ČLENIK			18. IN 15. ČRNA	RIMSKI BOG LJUBOZNA ARTINIČ				ŽENSKA V SAMOSTANO LIMONA				ANDREJ NAHTIGAL EVAR					
ROMAN POSNETKA TELEVIZIJO											PROSTOR, ODJELNICE JAPONSKI ŠPORT						
NAŠ PIŠATELJ (IVAN)						SUHANEC				22. IN 17. ČRNA	KARLOVAČ GALIT		15. IN 16. ČRNA	VIŠKA KARTA			
																	
				RAZBOJNIK										SREDINA VRTENJA ITALIJAN- MEŠTO			
				PIJANČA STARI4 SLOVANOV							VEZNIK	ARGON OKVAR DAVIČO			LIVNO	KRATICAZA V REDO.	
				NAPOTEK													
ČLAN AKADEMITE																	

Izdaja: Keramična industrija Liboje. Ureja: Odbor za informacije. Odgovorni urednik: Majda Oblak. Izhaja štirikrat letno. Telefon: 063/737-120. Tisk: REK DO Tiskarna Titovo Velenje. Naklada 800 izvodov.

Rešitve oddajte do 20. 11. 1984.